

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

N O T Ă

referitoare la neconstituționalitatea art.II din Legea nr.48 din 23 martie 2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002

Către: Biroul permanent al Camerei Deputaților

De la: Secretarul general al Camerei Deputaților

Vă informăm că prin Decizia nr.615 din 12 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.454 din 06.07.2012, definitivă și general obligatorie, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art.II din Legea nr.48 din 23 martie 2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002

Potrivit prevederilor art.147 alin.(1) din Constituția României, republicată, dispozițiile din legile în vigoare constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă, în acest interval, Parlamentul nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției.

Menționăm că procedura de reexaminare a legii urmează să fie declanșată de Camera Deputaților, în calitate de primă Cameră sesizată.

Conform dispozițiilor art.134² din Regulamentul Camerei Deputaților, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr.14/2010, „în cazurile de neconstituționalitate constatate potrivit art.147 alin.(1) din Constituția României, republicată, dispozițiile declarate neconstituționale din legi, din regulamente și din ordonanțele aprobate prin lege își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, termen pe durata căruia aceste dispoziții sunt suspendate de drept. În cazul în care Camera Deputaților a fost prima Cameră sesizată, Biroul permanent va sesiza Comisia juridică, de disciplină și imunități și comisia în al cărui domeniu de activitate se încadrează respectivul act normativ în vederea reexaminării textelor și punerii lor în acord cu prevederile Constituției. Textele revizuite se constituie într-o inițiativă legislativă care se distribuie deputaților”.

În acest caz, reexaminarea textelor declarate neconstituționale și punerea lor în acord cu prevederile Constituției prin elaborarea unei inițiative legislative este de competența Comisiei juridice, de disciplină și imunități și Comisiei pentru învățământ, știință, tineret și sport. Propunem ca termenul de elaborare a inițiativei legislative să fie de 7 zile de la prezentarea Notei în Biroul permanent.

Anexăm alăturat, Decizia Curții Constituționale nr. 615/2012.

SECRETAR GENERAL

GHEORGHE BARBU

DECIZIA Nr.615
din 12 iunie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.II din
Legea nr.48/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr.184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr.10/2001 privind
regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie
1945-22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru
accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului
nr.94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut
cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin
Legea nr.501/2002**

Publicată în Monitorul Oficial nr.454 din 06.07.2012

Augustin Zegrean	- președinte
Aspazia Cojocaru	- judecător
Acsinte Gaspar	- judecător
Petre Lăzăroi	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Ion Predescu	- judecător
Puskás Valentin Zoltán	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Irina Loredana Gulie	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.II din Legea nr.48/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr.10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.501/2002, prin raportare la prevederile art.VI alin.(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.184/2002, excepție invocată de Kovács Jenő István, Kovács Jolán, Crăciun Ivan, Elisabeta Ivan, Gyöngyösi Zoltan, Gyöngyösi Annamaria, Kiss Dénes și Kiss Elena Claudia în Dosarul nr.3.318/117/2010 al Tribunalului Cluj - Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr.328D/2012.

La apelul nominal răspunde reprezentantul autorilor excepției, avocat Ovidiu Podaru, cu delegație la dosar. Lipsesc celelalte părți, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr.584D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.II din Legea nr.48/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr.10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.501/2002, prin raportare la prevederile art.VI alin.(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.184/2002, excepție invocată de Emil Simon, Maria Edita Simon și Anna Maria Budai în Dosarul nr.422/117/2010 al Curții de Apel Cluj - Secția I civilă.

La apelul nominal răspunde reprezentantul autorilor excepției, avocat Ovidiu Podaru, cu delegație la dosar. Lipsesc celelalte părți, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în acest dosar, partea Arhiepiscopia Romano - Catholică din Alba Iulia a depus un înscris prin care solicită comunicarea excepției de neconstituționalitate formulate de către autorii excepției.

Reprezentantul autorilor excepției se opune admiterii acestei cereri.

Având cuvântul asupra acestei cereri, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea acesteia, arătând că, potrivit încheierii de sesizare a Curții Constituționale, pronunțată de către Curtea de Apel Cluj - Secția I civilă, în ședința publică din 25 ianuarie 2012, excepția de neconstituționalitate a fost pusă în discuția părților, astfel încât reclamanta Arhiepiscopia Romano - Catholică din Alba Iulia, care a fost prezentă la acest termen de judecată, a avut posibilitatea să cunoască și să își susțină poziția procesuală cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată de pârâții Emil Simon, Maria Edita Simon și Anna Maria Budai.

Curtea, în temeiul art.129 alin.(1) din Codul de procedură civilă, coroborat cu art.14 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, respinge cererea formulată.

Având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate invocate în dosarele nr.328D/2012 și nr.584D/2012, Curtea pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul autorilor excepției solicită conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condicile conexării.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art.53 alin.(5) din Legea nr.47/1992, Curtea dispune conexarea Dosarului nr.584D/2012 la Dosarul nr.328D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că instituirea unui nou termen pentru introducerea acțiunii în constatarea nulității actelor juridice de înstrăinare a imobilelor care au făcut obiect de reglementarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.94/2000, după momentul intervenirii prescripției dreptului la acțiune, în contextul neprorogării termenelor anterior instituite, este neconstituțională. Arată că dreptul de proprietate al foștilor chiriași care au cumpărat imobilele cu destinația de locuință în temeiul Legii nr.112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului s-a consolidat prin neexercitarea dreptului la acțiune în termenul instituit inițial prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.184/2002, astfel încât această măsură legislativă este de natură să înfrângă principiul securității raporturilor juridice, parte componentă a dreptului la un proces echitabil.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, arătând că instituirea unui nou termen pentru introducerea acțiunii în constatarea nulității actelor juridice de înstrăinare a imobilelor care au făcut obiect de reglementare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.94/2000 este de natură să creeze un climat de insecuritate juridică pentru foștii chiriași care au cumpărat aceste imobile în temeiul Legii nr.112/1995. Invocă cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea din 24 martie 2009, pronunțată în Cauza *Tudor Tudor împotriva României*.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierile din 24 ianuarie 2012 și 25 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr.3.318/117/2010 și nr.422/117/2010, **Tribunalul Cluj - Secția civilă și Curtea de Apel Cluj - Secția I civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.II din Legea nr.48/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr.10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.501/2002, prin raportare la prevederile art.VI alin.(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.184/2002, excepție invocată de Kovács Jenő István, Kovács Jolán, Crăciun Ivan, Elisabeta Ivan, Gyöngyösi Zoltan, Gyöngyösi Annamaria, Kiss Dénes și Kiss Elena Claudia și de**

Emil Simon, Maria Edita Simon și Anna Maria Budai în cauze având ca obiect soluționarea cererilor acestora privind anularea unor contracte de vânzare-cumpărare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile art.II din Legea nr.48/2004 se înscriu într-o serie de dispoziții legale care au introdus în mod succesiv noi termene în interiorul cărora, prin derogare de la dreptul comun, se putea exercita dreptul la acțiune pentru constatarea nulității actelor juridice de înstrăinare a imobilelor ce au făcut obiect de reglementare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.94/2000. Se susține că, în acest mod, prin succesiunea de prevederi legale care instituiau noi termene de introducere a acțiunii, după momentul intervenirii prescripției dreptului la acțiune, în contextul neprorogării termenelor anterior instituite, este încălcat principiul securității raporturilor juridice, parte componentă a dreptului la un proces echitabil. Mai mult, se susține că această lipsă de coerență legislativă afectează în ultima instanță siguranța persoanei foștilor chiriași care au cumpărat imobilele cu destinația de locuința în temeiul Legii nr.112/1995, dat fiind faptul că, prin instituirea unui nou termen de constatare a nulității contractelor de vânzare-cumpărare, aceștia pot fi lipsiți în mod intempestiv de locuințele pe care le-au cumpărat, deși dreptul lor de proprietate a fost consolidat prin neexercitarea dreptului la acțiune în decursul termenului instituit inițial prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.184/2002.

Se mai arată că, în actualul context legislativ creat ca urmare a încetării efectelor prevederilor art.III cuprins în titlul II din Legea nr.247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, ca urmare a pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr.1.352 din 10 decembrie 2008, menținerea în vigoare a soluției legislative cuprinse în textul de lege criticat ar contraveni principiului constituțional al egalității în drepturi, dat fiind faptul că atât prevederile art.III din titlul II al Legii nr.247/2005, declarat neconstituțional, cât și cele cuprinse în art.II din Legea nr.48/2004, criticat în prezenta cauză, vizează aceeași soluție legislativă, respectiv introducerea unui nou termen în interiorul căruia să poată fi exercitat dreptul la acțiune prevăzut inițial de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.94/2000, și se adresează acelorași subiecte de drept, respectiv cultelor religioase din România ale căror imobile au fost preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu, de statul român, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989. Cu alte cuvinte, dacă acțiunea privind anularea contractelor de vânzare-cumpărare a fost introdusă în termenul prevăzut de Legea nr.247/2005, aceste contracte rămân valabile, instanțele de judecată urmând să constate prescripția dreptului la acțiune al cultelor religioase, în schimb, acțiunile introduse în termenul instituit prin textul de lege criticat pot avea drept consecință anularea unor contracte de vânzare-cumpărare similare, dreptul la acțiune nefiind prescris. Invocă în acest sens Hotărârea din 2 noiembrie 2010, pronunțată de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza Ștefănică și alții împotriva României, paragraful 37, prin care s-a statuat ca, "(...) atunci când există divergențe cu privire la aplicarea unor dispoziții legale în esență similare în cazul persoanelor aflate în grupuri aproape identice, apare o problemă în privința securității raporturilor juridice."

Potrivit prevederilor art.30 alin.(1) din Legea nr.47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Tribunalul Cluj - Secția civilă și Curtea de Apel Cluj - Secția I civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că termenul de 6 luni pentru exercitarea acțiunii în anularea actelor juridice de înstrăinare a imobilelor ce fac obiectul de reglementare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.94/2000 a fost instituit ca o măsură reparatorie în favoarea celor care nu au beneficiat de termenul inițial introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.184/2002.

Avocatul Poporului, exprimându-și punctul de vedere în Dosarul nr.328D/2012, consideră că textul de lege criticat este constituțional, invocând în acest sens punctele sale de vedere exprimate cu prilejul pronunțării deciziilor Curții Constituționale nr.542 din 7 decembrie 2004, nr.101 din 22 februarie 2005 și nr.262 din 12 mai 2005. În Dosarul nr.584D/2012, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, dat fiind faptul că prevederile art.VI alin.(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.184/2002 au fost abrogate prin dispozițiile art.VI cuprins în titlul II al Legii nr.247/2005.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție, precum și ale art.1 alin.(2), ale art.2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl reprezintă prevederile art.II din Legea nr.48/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr.10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.501/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.262 din 25 martie 2004, prin raportare la dispozițiile art.VI alin.(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.184/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.929 din 18 decembrie 2002.

Prevederile art.VI alin.(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.184/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr.48/2004, au fost abrogate prin art.VI cuprins în titlul II - *Modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România* din Legea nr.247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.653 din 22 iulie 2005.

Analizând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că autorii acesteia critică strict conținutul normativ al art.II din Legea nr.48/2004, astfel încât Curtea urmează să se pronunțe asupra acestui text de lege, potrivit căruia: *"Dreptul la acțiune prevăzut la titlul II art. VI alin.(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.164/2002 se poate exercita și în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi."*

În opinia autorilor excepției, textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art.11 - *Dreptul internațional și dreptul intern*, art.16 alin.(1) privind egalitatea în drepturi, art.20 alin.(2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art.21 alin.(1)-(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art.23 alin.(1) privind libertatea individuală și siguranța persoanei și art.148 alin.(2) privind prioritatea prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, față de dispozițiile contrare din legile interne.

De asemenea, sunt invocate prevederile art.6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la un proces echitabil, precum și dispozițiile art.1 - *Protecția proprietății* din primul Protocol adițional la aceeași convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Prevederile art.VI alin.(4) cuprins în titlul II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.184/2002 au instituit, prin derogare de la dreptul comun și indiferent de cauza de nulitate, un termen de prescripție de 6 luni de la data intrării în vigoare a acestui act normativ, în decursul căruia se putea exercita acțiunea în anularea actelor juridice de înstrăinare a imobilelor ce fac obiect de reglementare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.94/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.501/2002, cu modificările și completările ulterioare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.797 din 1 septembrie 2005.

Ulterior, prin dispozițiile art.II din Legea nr.48/2004, text de lege ce constituie obiect al excepției de neconstituționalitate în prezenta cauză, a fost instituit un nou termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a acestei legi, în decursul căruia puteau fi introduse aceleași acțiuni în anulare, fără ca termenul instituit inițial de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.184/2002 să fi fost prorogat.

Mai mult, prin dispozițiile art.III cuprins în titlul II din Legea nr.247/2005 a fost introdus un nou termen de exercitare a dreptului la acțiune prevăzut inițial de art.4¹ alin.(2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.94/2000, [devenit art.6 alin.(2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.94/2000, republicată], respectiv de 6 luni de la intrarea în vigoare a Legii nr.247/2005.

Prin Decizia nr.1.352 din 10 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.23 din 12 ianuarie 2009, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.III cuprins în Titlul II din Legea nr.247/2005 și a constatat că aceste prevederi legale, stabilind un nou termen pentru exercitarea dreptului la acțiune în anularea actelor juridice de înstrăinare a imobilelor ce au făcut obiect de reglementare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.94/2000, deși prin reglementări anterioare au fost stabilite alte termene ce nu au fost prorogate, contravin principiului securității raporturilor juridice și dreptului la un proces echitabil reglementat de art.21 alin.(3) din Constituție și de art.6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În prezenta cauză, Curtea reține că prevederile art.II din Legea nr.48/2004 reglementează o soluție legislativă identică, dispunând cu privire la repunerea în termenul de exercitare a acțiunii în anularea actelor juridice de înstrăinare a imobilelor ce fac obiect de reglementare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.94/2000, după împlinirea prescripției dreptului de exercitare a acțiunii în anulare reglementat prin art.VI alin.(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.184/2002.

Curtea constată că, în contextul consolidării dreptului de proprietate asupra locuințelor dobândite de către foștii chiriași, ca urmare a împlinirii termenului special de prescripție extinctivă a acțiunii în anulare reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.184/2002, instituirea unui nou termen de exercitare a dreptului la acțiune creează un climat de instabilitate legislativă, ceea ce în ultimă instanță este de natură să conducă la înfrângerea principiului securității raporturilor juridice civile, principiu ce constituie o dimensiune fundamentală a statului de drept, astfel cum acesta este consacrat în mod expres prin dispozițiile art.1 alin.(3) din Legea fundamentală.

Cu privire la acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că principiul securității raporturilor juridice decurge implicit din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și constituie unul dintre principiile fundamentale ale statului de drept. În acest sens sunt hotărârile din 20 octombrie 2011 sau din 6 decembrie 2007, pronunțate în cauzele *Nejdet Şahin și Perihan Şahin împotriva Turciei*, paragraful 56, respectiv *Beian împotriva României* (nr.1), paragraful 39.

Mai mult, Curtea constată că instituirea unui nou termen pentru exercitarea acțiunii în anularea unor acte juridice de înstrăinare a unor imobile, după împlinirea termenului de prescripție, este de natură să înfrângă principiul securității raporturilor juridice civile, prin nesocotirea așteptărilor legitime ale cetățenilor în raport cu previzibilitatea legii, prin raportare la conținutul unei norme juridice adoptate la un moment dat. În același sens, prin Hotărârea din 9 decembrie 2008, pronunțată în Cauza *Viașu împotriva României*, paragraful 64, Curtea europeană de la Strasbourg a statuat că, în contextul mai multor modificări ale unei norme legale, atât claritatea, cât și previzibilitatea impuse de noțiunea de "legalitate" au fost grav afectate.

De altfel, și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene a recunoscut în mod implicit necesitatea respectării așteptărilor legitime ale cetățenilor cărora li se adresează o reglementare legală, spre exemplu, în Hotărârea din 15 iulie 2004, pronunțată în Cauza C-459/02 - *Willy Gerekens și Asociația agricolă Procol pentru promovarea comercializării produselor lactate împotriva Marelui Ducat al Luxemburgului*, paragrafele 23 și 24, sau Hotărârea din 29 iunie 2010, pronunțată în Cauza C-550/09 - *Proces penal împotriva lui E. și F.*, paragraful 59.

Prin urmare, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr.1.352 din 10 decembrie 2008, ale cărei soluție și considerente sunt valabile și în prezenta cauză, reglementarea unui nou termen pentru introducerea unei acțiuni în anularea actelor juridice de înstrăinare a imobilelor aparținând cultelor religioase, după împlinirea termenului de prescripție a dreptului la acțiune, este de natură să înfrângă principiul securității raporturilor juridice civile, precum și dreptul la un proces echitabil, reglementat prin dispozițiile art.21 alin.(3) din Constituție și de art.6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În fine, Curtea constată că dispozițiile art.23 alin.(11) din Constituție nu sunt incidente în cauză, textul de lege criticat nereferindu-se la libertatea individuală a cetățenilor.

De asemenea, Curtea constată că dispozițiile constituționale cuprinse în art.148 alin.(2) nu sunt incidente în cauză, acestea vizând prioritatea prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, față de dispozițiile contrare din legile interne, iar nu un tratat internațional privind drepturile omului, așa cum este Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocată în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin.(4) din Constituție, al art.1-3, al art.11 alin.(1) lit.A.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.II din Legea nr.48/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr.10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.501/2002, excepție invocată de Kovács Jenő István, Kovács Jolán, Crăciun Ivan, Elisabeta Ivan, Gyöngyösi Zoltan, Gyöngyösi Annamaria, Kiss Dénes și Kiss Elena Claudia în Dosarul nr.3.318/117/2010 al Tribunalului Cluj - Secția civilă și de Emil Simon, Maria Edita Simon și Anna Maria Budai în Dosarul nr.422/117/2010 al Curții de Apel Cluj - Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Prezenta decizie se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2012.

SG
[Signature]

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
REGISTRATURA GENERALĂ
Nr. înregistrare 2490
[Signature] ... @ ...

ROMÂNIA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-1) 312 34 84; 335 62 09 Fax: (+40-1) 312 43 59; 335 62 09

Internet : <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosarele nr.328D/2012 și nr. 584D/2012

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICȚIONALĂ
4352 / 28-06-2012
Nr.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 9457CP / 10.07.2012

Doamnei

Roberta Alma Anastase

Președintele Camerei Deputaților

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE
Înregistrare Nr. 1983/DA
20.12.2012

Se va proceda la comunicarea prezentei decizii.
În temeiul art.31 alin.(4) din Legea nr.47/1997, vă comunicăm,

alăturat, în copie, Decizia nr. 615 din 12 iunie 2012, definitivă și general obligatorie, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 48/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE,

Augustin Zegrean

7

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosarele nr.328D/2012 și nr. 584D/2012

DECIZIA nr. 615
din 12 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 48/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002

Augustin Zegrean	- președinte
Aspazia Cojocaru	- judecător
Acsinte Gaspar	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Ion Predescu	- judecător
Puskás Valentin Zoltán	- judecător
Tudorel Toader	-judecător
Irina Loredana Gulie	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 48/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și

publică din 25 ianuarie 2012, excepția de neconstituționalitate a fost pusă în discuția părților, astfel încât reclamanta Arhiepiscopia Romano-Catolică din Alba Iulia, care a fost prezentă la acest termen de judecată, a avut posibilitatea să cunoască și să își susțină poziția procesuală cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată de pârâții Emil Simon, Maria Edita Simon și Anna Maria Budai.

Curtea, în temeiul art. 129 alin. (1) din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, respinge cererea formulată.

Având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate invocate în Dosarele nr. 328D/2012 și nr. 584D/2012, Curtea pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul autorilor excepției solicită conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art.53 alin.(5) din Legea nr.47/1992, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 584D/2012 la Dosarul nr.328 D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că instituirea unui nou termen pentru introducerea acțiunii în constatarea nulității actelor juridice de înstrăinare a imobilelor care au făcut obiect de reglementare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, după momentul intervenirii prescripției dreptului la acțiune, în contextul neprorogării termenelor anterior instituite, este neconstituțională. Arată că dreptul de proprietate al foștilor chiriași care au cumpărat imobilele cu destinația de locuință în temeiul Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului s-a consolidat prin neexercitarea dreptului la acțiune în termenul instituit inițial prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002, astfel încât această măsură legislativă este de natură să înfrângă principiul securității raporturilor juridice, parte componentă a dreptului la un proces echitabil.

putea exercita dreptul la acțiune pentru constatarea nulității actelor juridice de înstrăinare a imobilelor ce au făcut obiect de reglementare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000. Se susține că, în acest mod, prin succesiunea de prevederi legale care instituiau noi termene de introducere a acțiunii, după momentul intervenirii prescripției dreptului la acțiune, în contextul neprorogării termenelor anterior instituite, este încălcat principiul securității raporturilor juridice, parte componentă a dreptului la un proces echitabil. Mai mult, se susține că această lipsă de coerență legislativă afectează în ultima instanță siguranța persoanei foștilor chiriași care au cumpărat imobilele cu destinația de locuință în temeiul Legii nr. 112/1995, dat fiind faptul că, prin instituirea unui nou termen de constatare a nulității contractelor de vânzare-cumpărare, aceștia pot fi lipsiți în mod intempestiv de locuințele pe care le-au cumpărat, deși dreptul lor de proprietate a fost consolidat prin neexercitarea dreptului la acțiune în decursul termenului instituit inițial prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002.

Se mai arată că, în actualul context legislativ creat ca urmare a încetării efectelor prevederilor art. III cuprins în Titlul II din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, ca urmare a pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 1352 din 10 decembrie 2008, menținerea în vigoare a soluției legislative cuprinse în textul de lege criticat ar contraveni principiului constituțional al egalității în drepturi, dat fiind faptul că atât prevederile art. III din Titlul II al Legii nr. 247/2005, declarat neconstituțional, cât și cele cuprinse în art. II din Legea nr. 48/2004, criticat în prezenta cauză, vizează aceeași soluție legislativă, respectiv introducerea unui nou termen în interiorul căruia să poată fi exercitat dreptul la acțiune prevăzut inițial de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, și se adresează acelorași subiecte de drept, respectiv cultelor religioase din România ale căror imobile au fost preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu, de statul român, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989. Cu alte cuvinte, dacă acțiunea privind anularea contractelor de vânzare-cumpărare a fost introdusă în termenul prevăzut de Legea nr. 247/2005, aceste contracte rămân valabile, instanțele de judecată urmând să

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl reprezintă prevederile art. II din Legea nr. 48/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 25 martie 2004, prin raportare la dispozițiile art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea , nr. 929 din 18 decembrie 2002.

Prevederile art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 48/2004, au fost abrogate prin art. VI cuprins în Titlul II - *Modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România* din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.653 din 22 iulie 2005.

Analizând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că autorii acesteia critică strict conținutul normativ al art. II din Legea nr. 48/2004, astfel încât Curtea urmează să se pronunțe asupra acestui text de lege, potrivit căruia: „*Dreptul la acțiune prevăzut la titlul II art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.*

4¹ alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, [devenit art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată], respectiv de 6 luni de la intrarea în vigoare a Legii nr. 247/2005.

Prin Decizia nr. 1352 din 10 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 12 ianuarie 2009, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III cuprins în Titlul II din Legea nr. 247/2005 și a constatat că aceste prevederi legale, stabilind un nou termen pentru exercitarea dreptului la acțiune în anularea actelor juridice de înstrăinare a imobilelor ce au făcut obiect de reglementare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, deși prin reglementări anterioare au fost stabilite alte termene ce nu au fost prorogate, contravin principiului securității raporturilor juridice și dreptului la un proces echitabil reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În prezenta cauză, Curtea reține că prevederile art. II din Legea nr. 48/2004 reglementează o soluție legislativă identică, dispunând cu privire la repunerea în termenul de exercitare a acțiunii în anularea actelor juridice de înstrăinare a imobilelor ce fac obiect de reglementare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, după împlinirea prescripției dreptului de exercitare a acțiunii în anulare reglementat prin art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002.

Curtea constată că, în contextul consolidării dreptului de proprietate asupra locuințelor dobândite de către foștii chiriași, ca urmare a împlinirii termenului special de prescripție extinctivă a acțiunii în anulare reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002, instituirea unui nou termen de exercitare a dreptului la acțiune creează un climat de instabilitate legislativă, ceea ce în ultimă instanță este de natură să conducă la înfrângerea principiului securității raporturilor juridice civile, principiu ce constituie o dimensiune fundamentală a statului de drept, astfel cum acesta este consacrat în mod expres prin dispozițiile art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală.

Cu privire la acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că principiul securității raporturilor juridice decurge implicit din Convenția pentru

În fine, Curtea constată că dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție nu sunt incidente în cauză, textul de lege criticat nereferindu-se la libertatea individuală a cetățenilor.

De asemenea, Curtea constată că dispozițiile constituționale cuprinse în art. 148 alin. (2) nu sunt incidente în cauză, acestea vizând prioritatea prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, față de dispozițiile contrare din legile interne, iar nu un tratat internațional privind drepturile omului, așa cum este Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocată în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

Decide:

Admite excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 48/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, excepție invocată de Kovács Jenő István, Kovács Jolán, Crăciun Ivan, Elisabeta Ivan, Gyöngyösi Zoltan, Gyöngyösi Annamaria, Kiss Dénes și Kiss Elena Claudia în Dosarul nr. 3318/117/2010 al Tribunalului Cluj – Secția civilă și de Emil Simon, Maria Edita Simon și Anna Maria Budai în Dosarul nr. 422/117/2010 al Curții de Apel Cluj – Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Legendă culori:

PA - Parlament
CD - Camera Deputatilor
SE - Senat

- Inițiative legislative la Camera Deputatilor
- ▶ înregistrate în:2012
- ▶ promulgate legi în:2012
- ▶ în dezbateri publice

Hotărâre privind gestionarea propunerilor și sugestiilor formulate de către persoanele fizice și/sau juridice interesate la propunerile legislative aflate în dezbateri publice

Termene adoptare

Interogare

Inițiative legislative la Senat

Buletine legislative

Încărcare documente
Directia Legislativa

PL nr. 679/2002

Proiect de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.184/2002 privind modificarea și completarea Legii nr.10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări prin Legea nr.501/2002.

Nr. înregistrare:

- Camera Deputatilor: **679/17.12.2002**

- Senat: L145/21.04.2003

- Guvern: E404/12.12.2002

Procedura legislativa: cf. Constitutiei din 1991

Prima Camera: Camera Deputatilor

Tip inițiativa: Proiect de Lege pentru aprobarea O.U.G. nr. 184/2002

Caracter: organic

Procedura de urgenta: nu

Stadiu: Lege 48/2004

LEGE privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002

Initiator: Guvern

Consultati:

- Expunerea de motive
- Forma inițiatorului
- Ordonanță de urgență a Guvernului
- Avizul Consiliului Legislativ
- mai multe documente la caseta electronica a deputatului
- fisa de la Senat

Derularea procedurii legislative

Data	Actiunea
17.12.2002	înregistrat la Camera pentru dezbateri
18.12.2002	prezentare în Biroul Permanent al Camerei Deputatilor Adresa Guvernului
19.12.2002	trimis pentru raport la: Comisia juridică, de disciplină și imunități <i>termen depunere raport: 04.02.2003</i> trimis pentru aviz la: Comisia pentru buget, finanțe și bănci Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale Comisia pentru administrație publică, amenajarea teritoriului și echilibru ecologic
29.01.2003	primire aviz de la: Comisia pentru administrație publică, amenajarea teritoriului și echilibru ecologic
11.02.2003	primire aviz de la: Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale
04.03.2003	primire aviz de la: Comisia pentru buget, finanțe și bănci
08.04.2003	primire raport (nr.679) favorabil aprobarii ordonantei de urgenta de la: Comisia juridică, de disciplină și imunități <i>face parte din categoria legilor organice</i> <i>a preluat ca amendamente P.I. 451/2002</i>
14.04.2003	înscris pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputatilor dezbateri în plenui Camerei Deputatilor (<i>amânarea votului final</i>) <i>consultati stenograma sedintei</i>
15.04.2003	proiectul de lege pentru aprobarea ordonantei de urgenta adoptat de Camera Deputatilor <i>adoptare cu respectarea prevederilor art.74 alin.(1) din Constitutia Romaniei</i> <i>titlu: PL privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 privind modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.501/2002</i> <i>consultati stenograma sedintei</i>

--CD

 Forma adoptată de Cameră

18.04.2003	înaintat la Senat	
25.06.2003	proiectul de lege pentru aprobarea ordonanței de urgență adoptat de Senat cu modificări; urmează mediere <i>adoptare cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României</i>	-SE
04.09.2003	plenul Camerei Deputaților aproba componenta comisiei de mediere Cornel Bădoiu - PSD, Ionel Olteanu - PSD, Ioan Timiș - PSD, Angela Boga - PRM, Florina Ruxandra Jipa - PRM, Andrei Ioan Chiliman - PNL, Árpád-Francisc Márton - UDMR <i>consultati stenograma sedintei</i>	-CD
17.09.2003	comisia de mediere depune raportul Raportul comisiei de mediere	-PA
22.09.2003	plenul Camerei Deputaților adopta raportul comisiei de mediere <i>consultati stenograma sedintei</i>	-CD
22.09.2003	plenul Senatului adopta raportul comisiei de mediere	-SE
23.09.2003	depunere la Secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității legii	-PA
02.10.2003	trimitere la Presedintele României pentru promulgare	
14.10.2003	Presedintele României solicită reexaminarea; cererea de reexaminare este înaintată Camerei Deputaților	
20.10.2003	prezentare în Biroul Permanent al Camerei Deputaților trimis pentru raport la: Comisia juridică, de disciplină și imunități <i>termen depunere raport: 30.10.2003</i>	
23.10.2003	primire raport (nr. 679) favorabil aprobării ordonanței de urgență de la: Comisia juridică, de disciplină și imunități <i>face parte din categoria legilor organice</i>	-CD
03.11.2003	înscris pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputaților dezbateri în plenul Camerei Deputaților (<i>amânarea votului final</i>) <i>consultati stenograma sedintei</i>	
04.11.2003	legea pentru aprobarea ordonanței de urgență adoptată de Camera Deputaților (ca urmare a cererii de reexaminare) <i>adoptare cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României</i> <i>consultati stenograma sedintei</i> Forma adoptată de Cameră	
10.11.2003	înaintat la Senat	
02.12.2003	legea pentru aprobarea ordonanței de urgență adoptată de Senat (ca urmare a cererii de reexaminare) cu modificări; urmează mediere <i>adoptare cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României</i>	-SE
09.12.2003	plenul Camerei Deputaților aproba componenta comisiei de mediere Ștefan Cazimir - PSD, Minodora Cliveti - PSD, Ionel Olteanu - PSD, Ioan Timiș - PSD, Angela Boga - PRM, Văsălie Moș - PRM, Gheorghe Firczak - Minorități <i>consultati stenograma sedintei</i>	-CD
10.02.2004	comisia de mediere depune raportul Raportul comisiei de mediere	-PA
12.02.2004	plenul Senatului respinge raportul comisiei de mediere (ca urmare a cererii de reexaminare)	-SE
16.02.2004	dezbateri raport comisii de mediere în plenul Camerei Deputaților (<i>amânarea votului final</i>) <i>consultati stenograma sedintei sau înregistrarea video</i> 	-CD
17.02.2004	plenul Camerei Deputaților adopta raportul comisiei de mediere (ca urmare a cererii de reexaminare) <i>consultati stenograma sedintei sau înregistrarea video</i> 	
02.03.2004	rezolvarea textelor în divergență, în sesiunea comună (ca urmare a cererii de reexaminare) <i>consultati stenograma sedintei sau înregistrarea video</i> 	
08.03.2004	depunere la Secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității legii	
13.03.2004	trimitere la Presedintele României pentru promulgare	
22.03.2004	promulgată prin Decret nr. 145/2004	-PA
23.03.2004	devine Legea nr. 48/2004 Forma promulgată	
25.03.2004	publicare lege în Monitorul Oficial nr. 262/2004 	

Adresa poștală: Palatul Parlamentului, str. Izvor nr. 2-4, sect. 5, București
Telefoane (centrala): 021 316 0300, 021 414 1111
E-mail: webmaster@cdep.ro

marți, 3 iulie 2012, 13:17

